

i denne Verden. De have jo skabt Verden og ere de eneste, der kunne gøre noget godt i den Verden, de have skabt.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde ogsaa godt overlade mig den Ære, der var at høste i denne Sag, naar dette Forslag først nu efter 3 Aars Forløb var blevet færdigt. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at denne Sag kunde være kommet for Rigsdagen langt tidligere. Jeg kunde meget godt for 2 Aar siden have forelagt det oprindelige Forslag saaledes, som det den Gang var reduceret, fra $2\frac{1}{2}$ Million til 1,935,000 Kr., og det er muligt, at Rigsdagen af Hensyn til de sindssyges Stilling vilde være gaaet med dertil. Det er jo muligt, at man kun vilde have forlangt en noget mindre Reduktion, ikke fordi man her i Rigsdagen vilde have ment, at det var reduceret tilstrækkeligt, men for dog at faa noget gjort i den Sag. Jeg har ment, at det var saa langt fra reduceret tilstrækkeligt, at det slet ikke var modent til at komme frem, og jeg tror, jeg af dem, der ogsaa se noget paa Statens og Statskassens Tarv, kun fortjener Tak, fordi jeg har taget denne Sag uden at blive febrilsk, men har ment, at Forslaget ikke var modent til Forelæggelse, før det var reduceret saaledes, som det nu er reduceret. Blandt dem, jeg vil faa Tak af i saa Henseende, har jeg fra første Færd været paa det rene med, at jeg ikke vilde finde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Thi jeg mindes, at den Gang jeg ved Finanslovens anden Behandling i Januar Maaned udtalte, at jeg fandt, at dette Forslag, der efter at være reduceret til 1,935,000 Kr. dog vilde betyde saadan noget som 6000 Kr. pr. Seng i Byggeudgifter alene, var i sig selv ganske urimeligt, udtalte det ærede Medlem, med de Erfaringer fra københavnske Byggeforetagender han havde for Øje, at han troede ikke, man vilde kunne komme ret meget længere ned ved en Sindssygeanstalt end til 6000 Kr. pr. Seng. Nu er man kommen ned til lidt over 2000 Kr. pr. Seng, og derfor er jeg fuldstændig klar over, at det ærede Medlem ikke hører til dem, der ville takke mig for, at det er gaaet, som det er gaaet.

Rørdam: Jeg tillod mig at spørge det højtærede Justitsminister, om de medicinske sagkyndige vare hørte i denne Sag, og efter at den højtærede Minister har udtalt, at saavel Sundhedskollegiet som

Anstaltens Direktion har billiget det foreliggende Forslag i Princippet, kan jeg ikke andet end sige, at denne Sag geraader den højtærede Minister i højeste Grad til Ære. Det geraader virkelig i meget høj Grad den højtærede Minister til Ære, at han kan forelægge et Lovforslag, hvor Udgiften er reduceret saa betydeligt, samtidig med at det har de sagkyndiges Billigelse. Jeg tror, at hvis man kunde gaa frem ad denne Vej ved adskillige af Statens Byggeforetagender, vilde man naa meget betydelig videre og komme betydelig hurtigere frem end hidtil. Derfor forekommer det mig i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at den højtærede Justitsminister virkelig har indlagt sig meget stor Ære ved at fremsætte et Lovforslag, som har reduceret Udgiften saa betydeligt, samtidig med at det er billiget af de rette sagkyndige.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Justitsminister udtalte, at jeg tidligere har været med til at stemme for Forslag om at omdanne Fattiggaarde til Opholdssteder for sindssyge. Det er meget rigtigt. Det har jeg været med til af den ganske simple Grund, at dette var dog bedre end ingenting. Naar vi ikke kunde faa et Forslag om at opføre en virkelig Sindssygeanstalt, var der, naar man ønskede at faa denne Sag fremmet, ikke nogen anden Udvej end at stemme for Forslagene om Omdannelse af Fattiggaarde. Dernæst omtalte den højtærede Minister, hvor populært Regeringspartiet var her i Landet, og hvor storartet det havde klaret sig ved Valgene. Det synes jeg nu ikke, den ærede Minister skulde tale om. Han henviste til dem, som bleve valgte, men jeg synes, han hellere skulde have henvist til de mange, der faldt, til de ret betydelige Tab, Regeringen led. Regeringspartiet gik tilbage i Medlemsantal, vi gik frem, saa jeg synes, den højtærede Minister der ikke har noget som helst at rose sig af eller være stolt af. At det ikke gik Regeringspartiet værre i Juni Maaned, var sikkert af den simple Grund, at Regeringen endnu ikke rigtig var bleven opdaget. Havde det været i dette Øjeblik, tror jeg næppe, den var sluppen saa helskindet fra det.